26/05/2021

Έξι χρόνια από την εκλογή του μακαριστού Μητροπολίτη Κεφαλληνίας Γεράσιμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κεφαλληνίας

Έξι χρόνια έχουν περάσει από την ημέρα που η Ιεραρχία της Ελλάδος εξέλεξε τον π. Γεράσιμο Φωκά νέο Μητροπολίτη Κεφαλληνίας.

Ήταν 26 Μαΐου του 2015 όταν ο μέχρι πρότινος αγαπητός σε όλους τους Κεφαλλήνες Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας εξελέγη με το μεγάλο ποσοστό των 69 ψήφων εκ των 76 Ιεραρχών.

Αμέσως μετά το Μεγάλο Μήνυμα στο παρεκκλήσι της Μονής Πετράκη και μέσα στις αγκαλιές των συμπατριωτών του ευχήθηκε στην κάμερα του ekefalonia: «Δοξολογώ τον Θεό, τιμολογώ την κυρία Θεοτόκο και τον προστάτη μας, τον Άγιο Γεράσιμο, κι εύχομαι στα παιδιά μου, τους Κεφαλλήνες της νήσου και της διασποράς, κουράγιο, υπομονές, ελπίδα, ευλογία, υγεία, πρόοδο. Καλή αντάμωση!».

Η ενθρόνισή του δεν έγινε ποτέ, καθώς ο μακαριστός εκοιμήθη προτού προλάβει…

Για αυτό ακριβώς γράφει ο θεολόγος συγγραφέας Μανώλης Μελινός, διευθυντής της Βιβλιοθήκης της Ιεράς Συνόδου, στον ιστότοπό του από τότε.

‘’ Άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε Θεός κελεύει’’ γράφει από τα βάθη των αιώνων ο Λατίνος ποιητής Βιργίλιος (70-19 π.Χ.). **Ο νεοχειροτονηθείς Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Γεράσιμος Φωκάς, ο οποίος έδωσε την διαβεβαίωσή του την περασμένη Τετάρτη (το κείμενο γράφτηκε το 2015, όταν εξελέγη, αλλά και εξεδήμησε εις Κύριον ο μακαριστός Γεράσιμος, ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας, δεν θα ενθρονισθεί τυπικώς στις 2 Ιουλίου 2015 στο Αργοστόλι, διότι αφ’ ενός ανέκαθεν ήταν είναι και θα είναι ουσιαστικώς ενθρονισμένος στις καρδιές τών εγγύς και των μακράν συμπατριωτών του Κεφαλλήνων τους οποίους υπεραγαπούσε και όλων των φίλων του, αλλά κυρίως και πρωτίστως διότι με την προσωπικήν εντολή του Μεγάλου Αρχιερέως Χριστού, μετετέθη στο επουράνιο Θυσιαστήριο για να συλλειτουργή μετ’ Αυτού και πάντων των Αγίων Του, τους οποίους τόσον ηγάπα και υπό των οποίων τόσον ηγαπάτο… ‘’Ευάρεστος τω Θεώ γενόμενος ηγαπήθη και ζων μεταξύ αμαρτωλών μετετέθη… Ηρπάγη, μη κακία αλλάξει σύνεσιν αυτού ή δόλος απατήση ψυχήν αυτού… Τελειωθείς εν ολίγω επλήρωσε χρόνους μακρούς, αρεστή γαρ ην η ψυχή αυτού…’’ (Σοφία Σολομώντος δ 10).** Ο Θεόφιλος, Παναγιόφιλος, φιλάγιος και φιλάνθρωπος, ο ελεήμων και διακριτικός, ο ταπεινός, απλούς, γλυκύς, προσηνής, άκακος, πράος, ο όντως ενάρετος Ανθρωπος του Θεού, βρίσκεται ήδη στους κόλπους Του, καθώς ‘’πέρασε με άριστα τις εξετάσεις’’ οπως ειπώθηκε προσφυώς… Ο όντως άγιος Κεφαλληνίας ανήκει πλέον στην Θριαμβεύουσα Εκκλησία, καθώς ο Αρχιποίμην τον εκάλεσε -απο το ταπεινό Μοναστήρι του Χορτιάτη όπου διανυκτέρευε προκειμένου να παραστή στην Ενθρόνιση τού συνεκλεγέντος Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς Ιουστίνου το απόγευμα της Δευτέρας 22 Ιουνίου 2015- κοντά Του! Μάλιστα πριν ταξιδέψει από την Αθήνα, είχε πεί στους συνοδούς του ‘’Δεν θα πάμε σε ξενοδοχείο ή άλλο χώρο με επισημότητες, αλλά σ’ αυτό το ταπεινό Μοναστήρι. Εκεί θα αναπαυθούμε’’. Όντως εκεί… ανεπαύθη, καθώς μεταξύ 02:30 και 03:00 (ξημερώματα Δευτέρας 22 Ιουνίου 2015) αισθάνθηκε αδιαθεσία και ζήτησε από τον έναν εκ των τριών εκλεκτών συνοδών του -ο οποίος, υγειονομικός ων, έχει ειδικές γνώσεις- να τον βοηθήση, τονίζοντάς του όμως να μην ενοχλήση με τις κινήσεις του τους άλλους δύο!.. Λεπτός και διακριτικός μέχρι την τελευταία στιγμή… Μέσα στην μισήν αυτήν ώρα εξέπνευσε από ανακοπή καρδιάς, έχοντας μίαν υπερκόσμιαν ιλαρότητα στο γλυκύ πρόσωπό του κατά την στιγμή της

αναχωρήσεως και μετά!.. Έλεγε συχνά πυκνά σε πνευματική του συγγενή την οποίαν ιδιαιτέρως αγαπούσε -έχοντας βαπτίσει την κόρη της- και η οποία ανέκαθεν του συμπαρίστατο ουσιαστικώς παντί σθένει «Πάμε να φύγουμε, παιδάκι μου...» και κείνη ευλόγως τον ρωτούσε «Πού να πάμε παππούλη;», «Στον Ουρανό εκεί ψηλά!..». «Τι να κάνουμε, παππούλη μου, εκεί;», «Να ξεκουρασθούμε! Εκεί είναι το σπίτι μας! Εδώ τι είμαστε, περαστικοί...».

Από πολλών ετών, ο μακαριστός Αρχιερεύς με περιέβαλε με την βαθιά και πλατιάν αγάπη του την όντως πατρική και αδελφικήν! Οικογενειακώς. Μάλιστα μικρόν προ της πανηγυρικής εκλογής του τέλεσε στην κατοικία μου Αγιασμό και μας ευλόγησε. Τον παρεκάλεσα και τέλεσε, στον ίδιο χώρο, σχεδόν αμέσως μετά την Χειροτονία του το πρώτο του Μυστήριον ως Αρχιερεύς -του Ευχελαίου- το οποίον έμελλε να είναι και το μοναδικό...

Τελευταία φορά συνομιλήσαμε τηλεφωνικώς, λίγες ώρες προ της οσιακής εκδημίας του. Με παρεκάλεσε να διακομίσω στα Γραφεία της Ιεράς Συνόδου -όπου χάριτι Θεού αφ' ικανού υπηρετώ- τις προσκλήσεις της ενθρονίσεώς του, παραγγέλλοντας μάλιστα στο πρόσωπο με το οποίον είχε τον διάλογο που προανέφερα «Πες στον Μανώλη να συμπληρώση όποια άλλα ονόματα εκείνος κρίνει. Του έχω εμπιστοσύνη».

Το τελευταίο τηλεφώνημά μας έκλεισε με τα εξής λόγια του που ακολούθησαν την διαβεβαίωσή μου για την αποστολή που μου είχε αναθέσει, καθώς και την παράκλησή μου να επισκεφθούμε από κοινού τον Γέροντα Νεκτάριο στην Καμάριζα, τον οποίον είχα επισκεφθεί προχθές και μάλιστα τους είχα συνδέσει και μίλησαν τηλεφωνικώς. Εις μνημόσυνον αιώνιον, σας μεταφέρω τον χαριτωμένο διάλογό τους όπως τον συνεκράτησα: «Σεβασμιώτατε, άξιος άξιος, άξιος! Τοιούτος ημίν έπρεπεν Αρχιερεύς, όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών... (Εβρ. ζ 26). Φιλώ το χεράκι σας, Δεσπότη μου!. Απαντά εκείνος ''και γω το ποδαράκι σας Γέροντά μου»! Γνωστός και για το πηγαίο χιούμορ του ο π. Νεκτάριος του... αποκαλύπτει χαμογελώντας «μα δεν τα έχω πλύνει, Σεβασμιώτατε», για να εισπράξη την αποστομωτική απάντηση του Γερασίμου «ακόμη καλύτερα, έτσι ατόφια»!.. Ολοκληρώνοντας λοιπόν χθες την τελευταίαν επικοινωνία μας, μου είπε: «Να 'ναι ευλογημένο, να 'ναι ευλογημένο, φιλιά πολλά παιδάκι μου, φιλιά πολλά, να είσθε καλά, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ!». Αυτός ήταν ο άγιος αρχιερεύς! Ο Ανθρωπος του Θεού, ο συνάνθρωπος, ο Ανθρωπός μας, ο Γεράσιμός μας, ο Γερασιμάκης μας, ο Μάκης μας όπως τον λέγαμε καρδιακά οι φίλοι του, όλος ο κόσμος δηλαδή... Ο απλούς, ο απέριττος, ο αφτιασίδωτος, για το ανάστημα και την αγιότητα του οποίου δεν ήμασταν άξιοι, γι' αυτό και τον πήρε ο Θεός, όπως

είπε κάποιος φίλος... Μας τον έδωσε ο Θεός, για να δούμε εν εσόπτρω την εξαιρετική αρχιερατική παρουσία και τον εκάλεσε δίπλα Του στο επουράνιο Θυσιαστήριο να συλλειτουργή με τους μακαριστούς αγίους Αρχιερείς τους οποίους θεωρούσε Γέροντές του Κερκύρας Πολύκαρπο και Υδρας Ιερόθεο, καθώς και τους αγίους Πατέρας Ιάκωβο Τσαλίκη, Ευμένειο Σαριδάκη, Ευμένειο Λαμπάκη και να συνεύχεται Θεοπειθώς με τον Αγιο Παϊσιον. Αναξίως και γω συμπληρώνω: Δεν άντεξε η μεγάλη καρδιά του τόσην αγάπη που είχε για όλους και όλα και σταμάτησε...
Τήν ευχή σου, Αρχιερεύ του Θεού του Υψίστου, την ανεκτίμητη ευχή σου πατέρα, αδελφέ και φίλε πολύτιμε. Θα προσπαθήσω να κρατήσω σαν ανεκτίμητο μαργαρίτη την όλη διδακτική παρουσία σου στον ανάντη δρόμο μου... Μας εδίδασκες με την ζωή σου! Μας διδάσκεις με την εκδημία σου! Όντως άγιε Κεφαλληνίας Γεράσιμε, πρέσβευε Θεοπειθώς υπέρ ημών. Αμήν.

Ο πολυβραβευμένος καθηγητής του Cambridge, αδερφός του μακαριστού, στην εξαιρετική βιβλιοπαρουσίαση που έγινε πέρυσι το καλοκαίρι στην Κεφαλλονιά, για τον τιμητικό τόμο «Αγάπης Αντίδωρον» για τον Μακαριστό Μητροπολίτη Κεφαλληνίας κυρόν Γεράσιμο Φωκά, είπε ότι για πολλά χρόνια θεωρούσε τον Γεράσιμο τον πιο αδύναμο κρίκο στην οικογένεια, μέχρι που συνειδητοποίησε ότι με τη χάρη του Θεού ήταν ο πιο δυνατός!